

[Carsten Andersen]

som en opretholdelse af et snævert psykosebegreb, altså meget klare grænser for, hvem der er omfattet af loven, at det alene er psykotiske mennesker.

Fru Kirsten Lee sætter det hele tiden i forhold til 1938-loven. Den lov siger helt klart: Denne lov omhandler sindssyge mennesker. 19xx-loven siger: Denne lov omhandler sindssyge mennesker samt mennesker i en tilstand, der kan ligestilles hermed. Er det udtryk for opretholdelse af et snævert begreb, eller er det ikke?

Fru Kirsten Lee kom vist til at gøre sig skyldig i en fortalelse – og den hænger lidt sammen med, hvad befolkningen er blevet underrettet om i landsradioen – nemlig at mennesker ikke kommer til at ligge alene, når de er fikseret. Det er ikke rigtigt. Der står, at de skal have fast vagt. Denne faste vagt kan passe indtil flere. Der står ikke noget om, at den ene, der er fikseret, ikke kan ligge på en 8-sengs-stue, og den anden, der er fikseret, som vagten også skal passe, ligger på en anden 8-sengs-stue, og den tredje, som vagten også skal passe, ligger på en tredje 8-sengs-stue.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg skal ikke komme ind på psykiatriske betragtninger om, hvad sindssygdom er for noget. Det, der er vigtigt, er, at vi her taler om sindssyge og ikke som hr. Carsten Andersen taler om de dårligste psykisk syge, når det drejer sig om anvendelse af tvang, for så udvander vi begrebet. Det væsentlige for os er, at vi her har at gøre med en snævert defineret gruppe, så snævert, som det er muligt.

Formuleringen om tilstande, der ikke lader sig skelne fra sindssygdomme, eller rettere tilstande, som kan ligestilles dermed, tror jeg vi under udvalgsarbejdet skal se på og arbejde i en anden retning. Jeg kan ikke her formulere det, men det mener jeg hr. Carsten Andersen kan have ret i.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Må jeg konstatere, at de udtalelser, som er faldet her på morgenstunden og senere i dag, går ud på, at fru Kirsten Lee er enig i, at begrebet sindssygdom ikke er klart afgrænset, for-

di fru Kirsten Lee ikke vil gå ind i en diskussion om, hvorvidt loven kræver en afgrænsning?

Hvis fru Kirsten Lee er enig i, at begrebet sindssygdom ikke er klart afgrænset, hvorfor skal man så have sådan en flimrende kreds udenom, der ligner noget, som ikke er klart afgrænset? De ting er indholdsløse, når fru Kirsten Lee siger: Vi ønsker, at loven skal have et snævert begreb, altså at det er vigtigt at opretholde et snævert begreb for dem, denne lov omhandler.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne præcisere over for Socialistisk Folkepartis ordfører, at vi gerne vil fastholde, at vi har behov for en sindssygelov, og at det er en detalje – det kan være en væsentlig detalje – med henblik på den formulering, som ordføreren hentyder til. Det tror jeg vi kan arbejde med under udvalgsarbejdet.

Formanden:

En sidste – allersidste – kort bemærkning til hr. Carsten Andersen.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal ikke komme med flere bemærkninger, for vi kom derhen, hvor vi skulle, nemlig at Det Radikale Venstre betragter det som en detalje, hvem en lov om tvang i psykiatrien kommer til at omhandle.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Fra CD's side synes vi, det er en god ting, at man endelig er nået frem til første behandling af et lovforslag til erstatning af den meget gamle lov. Lovforslaget kommer frem på baggrund af et meget grundigt udvalgsarbejde og en åben debat i befolkningen. Men jeg må nok sige, at det ikke lige præcis er den lov, CD havde ventet at se. Vi havde gerne set en lov, der var mere i retning af den betænkning, der er udkommet.

Jeg vil tage nogle enkelte områder frem i lovforslaget, som jeg er stødt på, og som jeg synes man bør tage op i udvalget.

Der er f.eks. spørgsmålet om beskyttelsesmidler kontra tvangsmidler. Det har altid været noget af et problem, og det har også været rejst i flere aviser. Det har som regel drejet sig om